

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΜΑΙΟΣ, 1841.]

[ΑΡΙΘ. 53.]

ΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ.

Ἀνάστας τοῦ Ὁρους Σινά, ἐκ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Πετραίᾳ Περιοδείας τῶν Κυρίων Leon καὶ Laborde.

ΚΑΤΑ τὸ βορεινὸν ἄκρον τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης
κεῖται μικρὰ χερσόνησος, συνιστῶσα μέρος τῆς ἐρήμου
καὶ ἀγρίας χώρας. ἦτις δικαίως ὠνομάσθη Ἀραβία
Πετραία. Εἰς τὸ κέντρον τῆς χερσονήσου ταύτης
ἀνυψοῦται σειρὰ ἢ σύμπλεγμα ὀρέων, φημιζόμενον εἰς
τὰς Γραφὰς ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα Σινά. Εἶναι δὲ
δύσκολον, καὶ ἴσως ἀδύνατον, νὰ ἐξακριβώσῃ τις ὅποιον

ἀπὸ τὰ διάφορα ὑψώματα τῆς σειρᾶς ταύτης σχημα-
τίζει τὸ Χωρήβ, ὅπου ὁ Μωϋσῆς προσεκλήθη εἰς τὸ μέγα
ἔργον του, καὶ ὅποιον τὸ Σινά, ὅπου αἱ πλάκες τοῦ
νόμου παρεδόθησαν εἰς χεῖράς του. Καὶ πολλὴ μὲν
συζήτησις ἐγίνε περὶ τούτου· ἀλλ' ἡμεῖς, αὐτὴν παρα-
λείποντες, ἀρκοῦμεθα εἰς τὴν κοινῶς παραδεδεγμένην
γνώμην.

Τὸ ἱερὸν μέρος τοῦ Σιναίου συμπλέγματος σύγκειται ἀπὸ δύο γειτονικά ὑψώματα, ἢ, νὰ εἰπωμεν καλῆτερα, ἀπὸ ἓν ὄρος μὲ δύο κορυφάς, τὴν μὲν καλουμένην Ὅρος τοῦ Μωϋσέως, τὴν δὲ Ὅρος τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης· ἐξ ὧν τὸ πρῶτον, κατὰ τὴν κοινὴν δοξασίαν, εἶναι τὸ Σινά, καὶ τὸ δεύτερον τὸ Χωρήβ. Πῶς δὲ τὸ Χωρήβ ὠνομάσθη Ὅρος τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης, πρέπει ἐνταῦθα μ' ὀλίγα λόγια νὰ διασαρηνίσωμεν. Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ κεῖται μονὴ διαβόητος, ἣτις ἀπαρχῆς ἀφιερῶθη, καὶ τὴν σήμερον εἶναι ἀκόμη ἀφιερωμένη, εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγα ἔτη ἀφοῦ ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουστινιανὸς οἰκοδόμησε τὸ μοναστήριον τοῦτο, εἰδοποιήθη κατ' ὄναρ εἰς τῶν ἱερομονάχων ὅτι ὁ νεκρὸς τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης, ἣτις εἶχε μαρτυρήσῃ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, μετεφέρθη ὑπὸ ἀγγέλων εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὑψίστου τῶν περικύκλω βουνῶν. Τοῦτου κοινοποιηθέντος εἰς τοὺς μοναχοὺς, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος ἐν λιτανείᾳ, καὶ εὐρόντες τὰ ὅσα, κατεβίβασαν καὶ ἀπέβηκαν αὐτὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Πρὸς ἀνάμνησιν δὲ τοιοῦτου ἀξιολόγου συμβεβηκότος, ἐκάλεσαν καὶ τὸ μοναστήριον καὶ τὸ ὄρος μὲ τὸνομα τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης.

Οἱ περιηγηταὶ καταλίουν εἰς τὴν μονὴν ταύτην, καὶ μετ' ὀλίγην ἀνάπαυσιν κρίνουν ἐν γένει ὡς πρῶτον αὐτῶν χρέος τὸ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Σινάου· ὁ ἄγων εἰς αὐτὴν ἀνηφορικὸς δρόμος ἀρχίζει ἀμέσως ὀπισθεν τῶν τειχῶν τοῦ μοναστηρίου, ἐσκαλίσθησαν δὲ τακτικαὶ βαθμίδες καθ' ὅλον τὸ διάστημα μέχρι τῆς κορυφῆς, ἀλλὰ τόσον ἐβλάβησαν ὑπὸ τῶν χειμάρρων, ὥστε τώρα ὀλίγον χρησιμεύουν. Μετ' ἀπότομον ἀνάβασιν ὡς τεσσαράκοντα πέντε λεπτῶν, φθάνει τις εἰς μικρὰν πεδιάδα, ὅπου εἰσέρχεται διὰ πετρίνου πυλῶνος, ὅστις ἀρχήτερα πιδανὸν ὅτι ἦτο κεκλεισμένος. Ὀλίγον κατωτέρω αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν βράχων, εἶναι μικρὰ ἐκκλησία, τιμωμένη ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας. Ἐπὶ δὲ τῆς πεδιάδος αὐτῆς ὑπάρχει μεγαλύτερα οἰκοδομή, ἀγροίκως κατεσκευασμένη, καὶ φέρουσα τὸνομα τοῦ Ἀγ. Ἡλία. Ἐνταῦθα, ὑπὸ ὑψηλὴν κυπάρισσον πλησίον δεξαμενῆς ὅπου ῥέουσιν αἱ χειμεριναὶ βροχαί, ἀναπαύονται ὀλίγον οἱ προσκυνηταί. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἦσαν δύο κυπάρισσοι καὶ τρεῖς ἐλαῖαι, κατὰ τὸν Γάλλον Laborde, ἀλλ' ἅπασαι, πλην τῆς μιᾶς κυπάρισσου, ἠφανίσθησαν. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βουνοῦ, κατὰ τὴν πίστιν τῶν Ἀράβων, ἐστάθη ὁ Μωϋσῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐνταῦθεν δρόμος εἶ μάλλον ἀνωφερῆς ἄγει πρὸς τὴν κορυφὴν, τὸ ἐπίπεδον μέρος τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἐξήκοντα βημάτων περιφέρειαν. Ἰσταται δὲ κατὰ τὴν κορυφὴν αὐτὴν ἐκκλησία, ἐκτισμένη ἀπὸ κοκκωτὴν πέτραν, ἀλλὰ πολὺ βεβλαμμένη ἀπὸ τοὺς Ἀράβας, οἵτινες τὰ μέγιστα ἐπροσπάθησαν νὰ καταστρέψωσιν αὐτήν. Πιστεύουν ὅτι αἱ Πλάκες τοῦ Νόμου εἶναι κεκρυμμέναι κάπου ὑπὸ τὸ κτίριον τοῦτο, καὶ ὑπέσκαψαν πανταχοῦ μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ εὕρωσιν αὐτάς. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Μουσουλμάνοι ἔχουσι πενιχρὸν ἀκαλλῶπιστον ναῖσκον, περὶ τὰ τριάκοντα βήματα ἐκ τῆς ἐκ-

κλησίας, ἐπὶ χαμηλοτέρας κορυφῆς. Σεβάζονται δ' αὐτὸν τὰ μέγιστα, καὶ αὐτοῦ οἱ Μωαμεθανοὶ προσκυνηταὶ συχνάζουσιν. Οἱ Βεδουῖνοι συνεχῶς τὸν ἐπισκέπτονται, καὶ σφάζουν ἀρνία πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουδαίου νομοθέτου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ κάμνουσι ταξίματα, καὶ δέονται νὰ πρεσβεύῃ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐχουσι δ' οἱ ταλαίπωροι καὶ ἰδιά των λείψανα ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦτου καθότι, εἰς τὸν ἀνήφορον, τὸν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Ἡλία εἰς τὴν κορυφὴν ταύτην ἄγοντα, δεικνύεται τι ἐν τῷ βράχῳ, ὅπως οὖν ὁμοιάζον μὲ τὸν τύπον τοῦ ἐμπροσθέντος μέρους τοῦ ἀνθρωπίνου ποδός, σταθερῶς δὲ πιστευόμενον ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν ὅτι ἐγένεν ὑπὸ τοῦ ποδός τοῦ Μωάμεθ, ὅτε ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος. Πότε μὲν ἀνέβη, ἢ ὅτι ποτὲ ἀνέβη, ἡ ἱστορία δὲν μᾶς λέγει· ἀλλὰ μ' ὅλον τοῦτο, ἡ τοιαύτη ἀνάβασις σταθερῶς πιστεύεται οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν Μουσουλμάνων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Σιναϊτῶν καλογήρων, οἵτινες ἔχουσι παρομοίως τύπον τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ὥστε ν' ἀνταποκρίνεται μὲ τὸν τύπον τοῦ ποδός του.

Τὸ ὄρος τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης ἢ τὸ Χωρήβ εἶναι ὑψηλότερον καὶ εἰκονικώτερον τοῦ Σινάου. Πρώτιστον αὐτοῦ λείψανον φυσικὰ ἤθελεν εἶσθαι ἡ τοποθεσία τῆς καιομένης βάτου· ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο λέγουσι ὅτι περιλείπεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ μοναστηρίου, τὴν ὁποίαν, ὡς καὶ τὸ μοναστήριον, θέλομεν περιγράψαι εἰς τὴν προσεχῇ Ἀριθμόν. Ἡ ἀνάβασις εἶναι μὲν δυσκολωτάτη, ἀλλ' ἀνταμείβεται δι' ἐκτεταμένης θεωρίας τῶν κόλπων Ἀκαβᾶ καὶ Σουές, ὡς καλοῦνται οἱ δύο κλάδοι τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης οἱ τὴν χερσόνησον ἐμπεριλαμβάνοντες. Ἡ νῆσος Τεράν, ἡ κώμη Ἰόρ, καὶ τὰ πλησίον τῆς πόλεως Σουές ὑψηλὰ μέρη, εἶναι ἀπὸ τὰ πλέον μακρυνὰ τῆς θεωρίας ἀντικείμενα· ὁ δὲ Laborde προσέειπε καὶ τὰ ὅρη τῆς Ἀρρικῆς· Ἡ κορυφὴ τοῦ Σινά βλέπεται μακρὴν ὑποκάτω. Ἡ ἐπίλοιπος χώρα δὲν εἶναι εἰμὴ ὡς ἄβατον πέλαγος ἐρημίας, — σωρὸς τις καταζήρων βουνῶν καὶ κοιλάδων. Τὸ ὄρος τοῦτο, καθὼς τὸ ἄλλο, λήγει εἰς ὀξεῖαν κορυφὴν, συνισταμένην ἀπὸ βράχων παμμεγέθη, ἡ ὁμαλὴ τοῦ ὁποῖου ἐπιράνεια εἶναι τῶντι δυσανάβατος. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς στέκει μικρὰ τις ἐκκλησία, κακῶς κατεσκευασμένη, καὶ μόλις ἀρκετὰ ὑψηλὴ, ὥστε νὰ ἐμπορῇ τις νὰ στέκῃ ὀρθος. Καλύπτει δὲ τὸ μέρος, ὅθεν λέγεται ὅτι ἐπάρθη τὸ σῶμα τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης, μολοντί τὸ ἔδαφος εἶναι σκληρὸς καὶ στερεὸς βράχος.

Μεταξὺ τοῦ Σινά καὶ τοῦ Χωρήβ ὑπάρχει τερπνὴ κοιλάς, μὲ μικρὸν μοναστήριον. Εἰς τὴν κοιλάδα ταύτην δεικνύουσι τὴν πέτραν, ὅθεν ὁ Μωϋσῆς ἐξήγαγε τὰ ὕδατα· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνταῦθα ὑπάρχουν ἀένναοι πηγαί, καὶ ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν θαυματουργεῖ ὁπόταν δὲν ἦναι χρεῖα, δυνάμεθα εὐλόγως νὰ συμπεράνωμεν ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἡ Πέτρα Μεριβᾶ. Μ' ὅλον τοῦτο, οὔτε οἱ καλόγηροι, οὔτε οἱ Βεδουῖνοι, ἀμφιβάλλουσι ποσῶς οἱ Βεδουῖνοι μάλιστα θέτουσι χόρτον εἰς τὰς σχισμὰς τῆς πέτρας (ἄλλας μὲν φυσικὰς, ἄλλας δὲ χειροποιήτους) ὡς προσφορὰν εἰς τὴν μνήμην τοῦ Μωϋσέως.